

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202032
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219202032.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobkyne: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanej: L. Š., M.. XX.X.XXXX, A. XXX/XXA, Q., zastúpenej advokátom JUDr. Františkom Buhlom, Čajakova 5, Košice, o zaplata-nie 147,29 eura s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 21Csp/23/2019-40, zo dňa 18.10.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 147,29 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28.5.2016 do zaplataenia; žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 16.4.2019 domáhala voči žalovanej zaplataenia 147,29 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom dlžného poistného.

2. Súd prvej inštancie s poukazom na § 297 veta druhá písm. b), § 219 ods. 3 C.s.p., vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, keď išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaná sa k žalobe nevyjadřila, nárok žalobcu v konaní nespochybnila a v spore zostala pasívna. Súd prvej inštancie zároveň na základe vykonaného dokazovania a ním citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Konštatoval, že medzi stranami vznikol záväzkový vzťah založený poistnou zmluvou. Z tohto záväzkového vzťahu vyplýva pre žalobcu, ako poisťovateľa povinnosť poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a žalovanej, ako poistníkovi, povinnosť platiť ročné poistné. Žalovaná poistné v predpísanej výške neuhradila, a preto došlo k zániku poistenia 5.10.2016. Žalobcovi vznikol nárok na dlžné poistné z predmetnej poistnej zmluvy vo výške 147,29 eura. Žalovaná bola písomne vyzvaná na zaplataenie dlžného poistného, no napriek výzve dlžnú sumu neuhradila. Na uvedenom základe uzavrel, že žalobkyňa má v zmysle § 796 ods. 1, § 801 ods. 2, § 803 ods. 1 Občian-skeho zákonníka právo na zaplataenie poistného v žalovanej výške. Keďže žalovaná sa so zaplataením dostala do omeškania, zaviazal ju súd prvej inštancie aj na zaplataene úrokov z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom po 1.2.2013, čo je v danom prípade 5 % ročne. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

4. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na to, že v prejednávanej veci bol 27.5.2019 vydaný platobný rozkaz, ktorý žalovaná včas napadla odporom, v ktorom v plnom rozsahu poprela skutkové tvrdenia žalobkyne, a to najmä poprela, že by so žalobkyňou uzavrela poisťnú zmluvu, ktorá je titulom požadovaného nároku, spochybnila pravosť svojho podpisu na poisťnej zmluve, dokonca navrhla vykonať v tejto veci znalecké dokazovanie, ktorým by bolo bez pochybností vylúčené, že ona skutočne poisťnú zmluvu podpísala, teda uzavrela a bola z nej aj povinná. Po tom, ako bol žalovanou podaný odpor, súd vo veci nevytýčil pojednávanie, argumentujúc ustanovením § 297 veta druhá písm. c) C.s.p. a rovnako tak nijako nepreukázaným a nepravdivým tvrdením, že "žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nárok žalobcu nespochybnila a v spore zostala pasívna", a na takomto nedostatočnom základe, v rozpore so zákonom vydal napadnutý rozsudok, ktorou žalovanú zaviazal k plneniu v zmysle žalobného návrhu. Žalovanej, ktorá spochybnila v odpore samotné uzavretie zmluvy, svoj podpis v nej a navrhla v zmluve uvedený podpis podrobiť znaleckému skúmaniu, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Bola názoru, že na základe skutkového tvrdenia žalovanej o tom, že zmluvu nepodpísala, mal súd prvej inštancie na odstránenie rozporu skutkových tvrdení sporových strán nariadiť znalecké dokazovanie; zistenie skutočností, t.j. či žalovaná skutočne podpísala poisťnú zmluvu, alebo nie patrí v danom spore medzi rozhodujúce. Súd prvej inštancie tak vykonaným (neúplným) dokazovaním dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, najmä k tomu, že "dňa 27.5.2011 strany uzatvorili poisťnú zmluvu na dobu neurčitú" a na tomto základe nezákonne zaviazal žalovanú k plneniu v zmysle podaného návrhu žalobcu.

5. Poukázala aj na to, že skutočnosť, kto teda platil poisťné, je tiež rozhodujúca. V neposlednom rade žalobca nijako nepreukázal oprávnenosť uplatneného nároku, obmedzil sa na tvrdenie, že ide o "dlžné poisťné", neuviedol za aké obdobie, pričom ročné poisťné plnenie bolo v zmluve dojednané vo výške 517,81 eura. Žalovaná bola aktívna, poprela nárok, podala odpor a preto neobstojí záver konajúceho súdu, že návrhu bolo vyhovené z dôvodu, že sa nevyjadrila k žalobe, nárok nespochybnila a bola v konaní pasívna.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) C.s.p.; napriek tomu, že súd prvej inštancie vydal 27.5.2019, pod. č.k. 21Csp/23/2019-27 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s odôvodnením. Platobný rozkaz bol uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 21Csp/23/2019-31, zo dňa 4.7.2019, z tohto dôvodu zrušený.

8. Podľa § 297 veta druhá písm. b) C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

9. Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie zákonu sa priečiaci procesný postup súdu, ktorým strane odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré jej dáva Civilný sporový poriadok (napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia), v tomto prípade právo zúčastniť sa pojednávania a s tým súvisiace právo na prednes

žaloby (obrany), navrhovanie dôkazov, vyjadrenie sa k vykonaným dôkazom, prednesenie záverečnej reči, právo byť prítomný na vyhlásení rozsudku a na jeho stručné odôvodnenie, ktoré sú z hľadiska vecného, časového a miestneho, neopakovateľnými a nezameniteľnými právami s inými procesnými právami strany. O vadu v zmysle uvedeného ide vtedy, ak išlo o procesný postup nesprávny, ktorý sa prejavil v priebehu konania.

11. Právo strany, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti je zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Je nepochybné, že Civilný sporový poriadok je založený na procesnej aktivite sporových strán a nevylučuje možnosť spor rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, avšak (v prípade, že ide o spotrebiteľský spor) musia byť splnené kumulatívne tri podmienky 1/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, 2/ skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, 3/ hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. V prejednávaní veci žalovaná podala odpor, v ktorom poprela skutkové tvrdenia žalobkyne.

12. Z uvedeného je zrejmé, že skutkové tvrdenia strán v konaní sú sporné. Ak potom súd prvej inštancie za daného stavu vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 veta druhá písm. b) C.s.p. vychádzajúc z toho, že žalovaná bola v spore pasívna, odvoláciu námietku žalovanej, ktorou namietala, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, možno považovať za plne opodstatnenú. Existencia uvedenej vady konania je porušením práva na poskytnutie spravodlivej ochrany práv zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p..

14. Pretože súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie. Z dôvodov, pre ktoré odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok bolo právne bezvýznamné, aby sa bližšie zaoberal ďalšími odvolacími námietkami žalovanej.

15. V ďalšom konaní (keďže skutkové tvrdenia strán sú sporné), súd prvej inštancie nariadi vo veci pojednávanie, vec opätovne prejedná, na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie a po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, by obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).